

BOGASTVO SRCA

PRAVLJICA - PODAJANKA, nastala v zimski šoli v naravi februarja 2016

Nekoč sta za devetimi gorami, sedmimi ribniki in tremi vodami v majhni revni koči živela mati in sin. Le-ta se je odločil, da bo šel po svetu.

Stopil je do matere in ji obljubil, da bo poskrbel za to, da ne bosta več revna in da bo na mizi vedno dobra hrana. Vzel je le nekaj stvari in se odpravil na pot.

Hodil je in hodil in ko je prehodil dvanajst gričev, je prispel do sirotišnice. Potrkal je na vrata. Odprl je neki mož in dejal: «Izgini od tod! Če ne, ti trda prede!» Pred nosom je dečku zaloputnil z vrati in ta je padel v blatno lužo.

Pobral se je iz nje in poskusil še enkrat. Tokrat mu je uspelo, prišel je v sirotišnico. V njej je videl lačne otroke in pse, ki so živeli v sožitju. Neki otrok mu je rekel: »Lahko me vzameš s seboj, služil ti bom.«

Odšla sta na pot. Vse je potekalo gladko, dokler nista ugotovila, da sta se izgubila v gozdu. Srečala sta starca in ga vprašala za pravo pot. Rekel je: »Povem vama, kako se bosta rešila, če mi dasta hlebec kruha.« Kljub temu da je bil deček lačen in reven, mu je dal hlebec.

Starec je siroto in njega peljal do stare hiše. Ko so vstopili, so zagledali lonce napojev, ki so se kuhali kar sami. V hiši so zagledali tudi staro gospo z zlato obleko. Žena je prodajala napoje in s tem veliko zaslužila. Imela je napoje za spanje, prebavo, strupene napoje in napoj za smeh.

Nekaj časa sta razmišljala, ali bi kupila kakšen napoj. Nato je deček vprašal staro gospo: »Ali imate kakšen napoj za to, da ljudje ne bi bili več lačni?« Stara žena je odkimala. Nato se je deček spomnil, da napoja tako ali tako ne bi mogla kupiti, saj sta revna.

Stara gospa je rekla, da jima ga lahko da, a ji morata v zameno zanj nekaj dati. Deček je premišljeval in premišljeval. Ko se je spomnil rešitve, je v trenutku pozabil, kaj je hotel reči. Čez nekaj minut se je le spomnil, da ji je hotel dati zlato verižico, ki jo je hranil od svojega petega leta starosti.

Verižica mu je bila zelo dragocena, saj je bila darilo pokojnega očeta. Ženi je podaril zlato verižico, ona pa mu je dala napoj. Ves srečen se je odpravil domov.

S siroto sta se najedla.

Na potovanju sta srečala govorečo ptico. Ta mu je rekla: »Če mi daš napoj in vse, kar nosiš s seboj, si boš prislužil veliko premoženje.« Deček se je s predlogom strinjal, zato ji je dal napoj. Ptica mu reče: »Deček, ne bo ti žal za to. Vse se bo zgodilo čez tri dni.«

Ko je prišel domov z rešeno siroto, je materi vse povedal. Napočil je tretji dan. Dobil je zlato hišo. A zraven nje je živela tudi mravlja, ki ga je pičila.

Mravlja je bila strupena. Dečku se je vrtelo, dobil je privide, da vidi očeta.

Oče mu je povedal: »Rešil te bom, če mi daš zlato verižico.« Deček je ni imel, zato je začel umirati. V tistem trenutku je priletela ptičica z verižico. Odprla jo je in v njej se je nahajal napoj za neskončno življenje. Deček ga je popil in vsi so srečno živeli v zlati hiši.

UČENCI 6. B